

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0681 van 23 februari 2016
in de zaak 1112/0121/SA/6/0095

In zake:

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Gregory VERHELST en Peter FLAMEY
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijklaan 16
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Jan BOUCKAERT en Pieter VANDENHEEDE
kantoor houdende te 1000 Brussel, Loksumstraat 25
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 6 oktober 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 25 augustus 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente van 11 april 2011 verworpen.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een grootschalige winkel.

De bestreden beslissing heeft betrekking op percelen gelegen te en met als kadastrale omschrijving .

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 5 september 2012 met nummer S/2012/0184 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd in de samenhangende zaak, rolnummer 1112/0092/SA/6/0072. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkommende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering, die initieel toegewezen is aan de derde kamer, is op 5 september 2012 toegewezen aan de eerste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 12 november 2012, waar de zaak in beraad is genomen.

Bij beschikking van 27 november 2015 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen het beroep vervolgens toegewezen aan de zesde kamer.

Bij tussenarrest van 30 november 2015 heeft de voorzitter van de zesde kamer beslist om de debatten te heropenen teneinde de behandeling van het beroep *ab initio* te hernemen.

De partijen werden opgeroepen om opnieuw te verschijnen op de openbare terechtzitting van 7 januari 2016.

Kamervoorzitter Karin DE ROO heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sophie AERTS, die *loco* advocaten Gregory VERHELST en Peter FLAMEY verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Pieter VANDENHEEDE, die verschijnt voor de tussenkommende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij is, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van een procespartij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

███ verzoekt met een aangetekende brief van 14 december 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De Raad heeft met het arrest van 5 september 2012 met nummer S/2012/0184 het verzoek tot tussenkomst ontvankelijk verklaard voor wat de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing betreft.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 7 maart 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het bouwen van een grootschalige winkel voeding”. Volgens de bijgevoegde beschrijvende nota gaat het om een gespecialiseerde METRO-handelszaak (opslagruimte, verkoopruimte en kantoren).

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van de bij besluit van de Vlaamse Regering van 28 oktober 1998 definitief vastgestelde wijziging van het gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’ gelegen in ‘regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter’, bestemd voor de vestiging van bedrijven zoals bedoeld in de artikelen 7 en 8, lid 2.1.1. en 2.1.2 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De percelen zijn gelegen binnen het gebied van de watering “[REDACTED]”. Het bestuur van de watering “[REDACTED]” adviseert op 21 maart 2011 voorwaardelijk gunstig.

De brandweer van de stad [REDACTED] adviseert op 24 maart 2011 voorwaardelijk gunstig.

Fluxys adviseert op 28 maart 2011 gunstig.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 6 april 2011 gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] verleent op 11 april 2011 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en overweegt hierbij het volgende:

“... ”

Voorliggende aanvraag betreft het bouwen van een groothandel (opslag, verkoopruimte en kantoren) met bijhorende parkeergelegenheid. Voorliggende aanvraag is in overeenstemming met de planologische voorschriften en geeft geen aanleiding tot stedenbouwkundige bezwaren.

Algemene conclusie:

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...”

Tegen deze beslissing tekent onder meer de verzoekende partij op 13 mei 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 18 juli 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

2.4.3 De juridische aspecten

...

Het terrein bevindt zich volgens het gewestplan Gentse en Kanaalzone in een 'regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter'. Ingevolge artikel 7.4.2. van de codex moeten bij de toepassing van o.a. het bijzondere gewestplanvoorschrift 'regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter' de volgende onderdelen van de betrokken voorschriften voor onbestaande worden gehouden:

- 1. de woorden 'met openbaar karakter' in de titel van het voorschrift;*
- 2. de woorden 'met openbaar karakter' in het eerste lid of de eerste zin van het voorschrift;*
- 3. de vermelding dat het gebied en desgevallend de bufferzone die het omvat, alleen door de overheid kan worden gerealiseerd.*
- 4. De vermelding dat de Vlaamse regering kan bepalen dat een bijzonder plan van aanleg voorafgaand aan de ontwikkeling van dat gebied goedgekeurd dient te worden, of dat het karakter van het terrein, de aard van de activiteiten, de omvang van de bebouwing, het architecturaal karakter, de breedte en de wijze van aanleg van de omringende bufferzone en dergelijke meer, voordat het gebied kan worden ontwikkeld, vastgesteld moeten worden in een bijzonder plan van aanleg en/of een ruimtelijk uitvoeringsplan.*

Uit dit artikel volgt dus dat het terrein thans gelegen is in een 'regionaal bedrijventerrein' waarvoor volgend bijzonder gewestplanvoorschrift geldt :

"Een regionaal bedrijventerrein is bestemd voor de vestiging van bedrijven zoals bedoeld in artikelen 7 en 8, lid 2.1.1. en 2.1.2 van het koninklijk besluit van 28 december 1972. Bij de inrichting van het gebied zal rekening worden gehouden met de natuurlijke en landschappelijke kwaliteiten van het terrein en de onmiddellijke omgeving. Hierbij wordt aandacht besteed aan het karakter van het terrein, de aard van de activiteiten, de omvang van de bebouwing, het architecturaal karakter, de breedte en de wijze van aanleg van de omringende bufferzone."

Volgens artikel 7.2.0. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zijn de industriegebieden bestemd voor de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven. Ze omvatten een bufferzone. Voor zover zulks in verband met de veiligheid en de goede werking van het bedrijf noodzakelijk is, kunnen ze mede de huisvesting van het bewakingspersoneel omvatten. Tevens worden in deze gebieden complementaire dienstverlenende bedrijven ten behoeve van de andere industriële bedrijven toegelaten, namelijk: bankagentschappen, benzinestations, transportbedrijven, collectieve restaurants en opslagplaatsen van goederen bestemd voor nationale of internationale verkoop. Artikel 8.2.1.1. heeft betrekking op gebieden voor vervuilende industrieën, en stelt dat deze bestemd zijn voor de vestiging van bedrijven die ter bescherming van het leefmilieu moeten worden afgezonderd.

Artikel 8.2.1.2. heeft betrekking op de gebieden voor milieubelastende industrieën, en stelt dat deze bestemd zijn voor bedrijven die om economische of sociale redenen moeten worden afgezonderd.

Een 'regionaal bedrijventerrein' is dus in principe gelijk te stellen met een industriegebied.

Voorliggend project beoogt de oprichting van een 'gespecialiseerde handelszaak', niet zijnde een 'groothandelszaak' (eigen omschrijving van de aanvrager, zie rubriek 2.1), het betreft dus m.a.w. een grootschalige kleinhandel, exclusief voorbehouden aan professionele klanten zoals horeca-uitbaters en detailhandelaars die er een zeer breed assortiment van food-producten, maar ook gespecialiseerde non-food artikelen vinden.

Wat betreft de toetsing van het gevraagde met de geldende gewestplanbestemming dient vastgesteld dat de industriegebieden bestemd zijn voor de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven. Ter plaatse worden geen grondstoffen verwerkt of producten gemaakt, bijgevolg is er geen sprake van een industrieel of ambachtelijk bedrijf of bedrijvigheid.

Ook complementaire dienstverlenende bedrijven kunnen worden toegelaten, met name (limitatieve opsomming): bankagentschappen, benzinestations, transportbedrijven, collectieve restaurants, opslagplaatsen van goederen bestemd voor de nationale en internationale verkoop.

Complementaire dienstverlenende bedrijven zijn die bedrijven die nuttig of noodzakelijk zijn voor de goede werking van de eigenlijke industriële of ambachtelijke bedrijven.

De voorgestelde handelszaak valt evenwel niet onder de limitatieve opsomming van complementaire dienstverlenende bedrijven en kan ook niet aanzien worden als noodzakelijk of nuttig voor de goede werking van de andere industriële of ambachtelijke bedrijven. Het betreft immers de verkoop van producten exclusief bestemd voor de horecasector.

Het betreft hier evenmin een 'opslagplaats van goederen bestemd voor de nationale en internationale verkoop'. In onderhavig dossier bestaat er geen twijfel omtrent de in hoofdzaak commerciële activiteit van het bedrijf, dit blijkt uit de opbouw van het gebouw. Het betreft immers overduidelijk een winkelruimte waar op een transparante en gestructureerde wijze de opgeslagen goederen te koop worden aangeboden in verschillende afdelingen zoals droge voeding, non-food, drank, wijnen, vlees, zuivel, vis, groenten en fruit en seizoensartikelen. Opslagruimtes en magazijnen zijn in zeer beperkte mate aanwezig, ook laad- en losvoorzieningen zijn beperkt en staan in schril contrast met de voorziene winkelruimte, de toegankelijkheid van de winkelzone en parkeervoorzieningen rond het gebouw.

Het is duidelijk dat de aanvraag ook geen betrekking heeft op een 'vervuilende' of 'milieubelastende' industrie.

Gelet op de specifieke aard van het bedrijf kan de vestiging in industriegebied niet aanvaard worden.

In de verklarende nota bij de aanvraag wordt trouwens door de aanvrager zelf uitdrukkelijk het volgende vermeld: "Het aangevraagde project kwalificeert niet als een industrieel of ambachtelijk bedrijf of complementair dienstverlenend bedrijf zodat het in beginsel onverenigbaar is met het vigerende gewestplan Gentse en kanaalzone".

De aanvrager vermeldt dat wel toepassing kan gemaakt worden van art. 4.4.9 van de codex

...

Artikel 4.4.9. van de codex betreft vooreerst een afwijkingsbepaling op de algemene regel (vermeld in artikel 4.3.1, § 1, a van de codex) dat geen stedenbouwkundige vergunning

kan worden verleend indien een constructie in strijd is met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan, deze afwijkingsbepaling moet bijgevolg strikt worden geïnterpreteerd. Artikel 2.2.3, § 2 van de codex stelt dat de categorie 'bedrijvigheid' in hoofdzaak bestemd is voor bedrijfsactiviteiten en kantoren.

De bijlage bij het besluit van de Vlaamse regering van 11 april 2008 bevat onder de categorie van 'bedrijvigheid' slechts 1 niet specifiek type regionaal bedrijventerrein, meerbepaald 'gemengd regionaal bedrijventerrein'.

Andere subcategorieën zijn dusdanig specifiek dat zij bezwaarlijk kunnen geclicheerd worden op elk van de verschillende soorten op het gewestplan voorziene zones voor bedrijvigheid. Zo zijn er onder meer specifiek regionale bedrijventerreinen voor kantoren, specifiek regionale bedrijventerreinen met watergebonden karakter, specifiek regionale bedrijventerreinen voor kantoren voor wetenschapspark, specifiek regionale bedrijventerreinen voor kantoren voor transport, distributie en logistiek,

Het zou aan de geest van de wet voorbijgaan toe te laten een generieke gewestplanbestemming zoals hier van toepassing 'regionaal bedrijventerrein' te clichieren naar elk van de subcategorieën zoals vermeld de bijlage van voormeld uitvoeringsbesluit. Immers zou op die manier de mogelijkheid tot diversifiëring van de beschikbare industriegronden d.m.v. ruimtelijke uitvoeringsplannen overbodig worden en zouden ruimtelijke ordeningsinitiatieven in die zin hun doel voorbij schieten.

Bijgevolg kan enkel de standaardtypebepaling van 'gemengd regionaal bedrijventerrein' ingeroepen worden voor de clichering van een op het gewestplan aangeduid 'regionaal bedrijventerrein':

"Het bedrijventerrein is bestemd voor regionale bedrijven met de volgende hoofdactiviteiten:

- productie, opslag, bewerking en verwerking van goederen;
- productie van energie;
- onderzoeks- en ontwikkelingsactiviteiten."

Ter zijde kan vermeld worden dat de gebiedsspecifieke typebepalingen uitdrukkelijk stellen dat zowel 'kleinhandel' als 'groothandel' er niet toegelaten zijn.

Aldus is in een 'regionaal bedrijventerrein', waarbinnen onderhavig terrein gelegen is, grootschalige kleinhandel niet toegelaten.

In een 'regionaal bedrijventerrein voor kleinhandel' daarentegen is 'grootschalige kleinhandel' de hoofdbestemming.

Hieruit volgt duidelijk dat de bestemming 'regionaal bedrijventerrein' niet vergelijkbaar is met de bestemming 'specifiek regionaal bedrijventerrein voor kleinhandel', of dus m.a.w. dat de aanvraag niet valt binnen het toepassingsgebied van de hierboven vermelde afwijkingsbepaling van artikel 4.4.9 van de codex.

Bijgevolg kan het gevraagde evenmin vergund worden in toepassing van voormelde bepaling.

2.4.4. De goede ruimtelijke ordening

Gelet op bovenvermelde onoverkomelijke legaliteitsbelemmering voor het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning zijn verdere opportuniteitsoverwegingen niet meer relevant.

...

Na de hoorzitting van 28 juni 2011, beslist de verwerende partij op 25 augustus 2011 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. Zij overweegt hierbij het volgende:

“ ...

2.4.3 De juridische aspecten

...

Het standpunt van de aanvrager wordt bijgetreden dat toepassing kan gemaakt worden van art. 4.4.9. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

...

Voor het toepassen van deze clichering kan verwezen worden naar elk van de standaardtypebepalingen, zoals opgenomen in de 'Typevoorschriften voor gewestelijke RUPs Bijlage bij het Besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen (11 april 2008)'. Nergens wordt immers bepaald dat industriegebied enkel kan geclicheerd worden naar gemengd regionaal bedrijventerrein.

De geldende standaardtypebepalingen voor specifiek regionaal bedrijventerrein voor kleinhandel voorzien in de mogelijkheid voor regionale bedrijven met als hoofdactiviteit grootschalige kleinhandel, het betreft individuele grootschalige winkels, concentraties van grootschalige winkels. In de toelichting wordt grootschalige kleinhandel gedefinieerd als distribuerende handel die zich richt op de verkoop van producten (inclusief diensten) aan eindgebruikers (vb tuincentra). Hetgeen hier gevraagd wordt valt binnen deze categorie. Bijgevolg kan het gevraagde vergund worden in toepassing van voormelde bepaling.

2.4.4 De goede ruimtelijke ordening

Het gevraagde is op deze plek op zijn plaats, gelet op de ligging in de nabijheid van diverse bovenlokale ontsluitingswegen, aan de rand van het stedelijk gebied [REDACTED], een locatie die wat betreft ontsluitingsprofiel ideaal is voor een dergelijke ontwikkeling.

Het gebouw integreert zich op kwalitatieve wijze in de omgeving, die mee gekenmerkt wordt door gebouwen met vergelijkbare schaal, en is evenmin qua functie volledig vreemd in deze omgeving.

Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat de beroepen ingesteld door mevrouw Els Empereur, advocaat, namens derden, niet voor inwilliging vatbaar zijn.

De stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend onder volgende voorwaarden:

“ ...”

Dit is de bestreden beslissing.

De corresponderende milieuvergunning is inmiddels definitief. De Raad van State verwierp immers met zijn arrest van 29 maart 2012 (nr. 218.712) de door de verzoekende partij gevorderde schorsing van de beslissing van de verwerende partij van 29 september 2011 die het administratief beroep van de verzoekende partij, tegen de door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] op 11 april 2011 verleende vergunning voor de exploitatie van een handelszaak, onontvankelijk verklaarde en waarna hij, met zijn arrest van 17 oktober 2013 (nr. 225.125), ook de vernietiging van die beslissing verwierp bij gebrek aan belang.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partij.

De tussenkomende partij meent dat de verzoekende partij geen belang kan putten uit de toenemende verkeersstromen op de [REDACTED] waaraan haar woonplaats paalt en die nu al een "zeer groot verkeersgenererend karakter heeft".

Volgens haar is de verkeersimpact ook in te schatten op basis van bestaande [REDACTED] met vergelijkbare grootte en openingsuren en beperkte bezoekersfrequentie omwille van het specifieke *sui generis* handelskarakter.

De wegbeheerder stelt overigens dat het recent aangelegd ovaal kruispunt waarop de [REDACTED] aansluit nog ruime restcapaciteit heeft. Momenteel doen zich ook geen kritische situaties op het vlak van de doorstroom voor en het kruispunt is ontworpen voor de ontsluiting op termijn van de toekomstige ontwikkelingen aan [REDACTED] en aan de [REDACTED]. Er is (volgens de tussenkomende partij) reeds rekenschap gegeven aan de te verwachten toekomstige mobiliteit en de piekmomenten die hiermee zullen gepaard gaan, zodat de nieuwe vestiging zonder problemen kan ingepast worden.

De tussenkomende partij verwijst ook naar wat staat in de beschrijvende nota en in de mobiliteitsstudie, die in haar opdracht door een erkend bureau is opgemaakt, om te besluiten dat er geen noemenswaardige impact op de bestaande verkeersafwikkeling zal zijn, ook niet ter hoogte van de [REDACTED] waar verzoekende partij woont met beperkte verkeersintensiteiten van en naar de site in kwestie.

De parking met 124 plaatsen, die veeleer voortvloeit uit de verhouding met de brutovloeroppervlakte, kan volgens de tussenkomende partij geen probleem zijn en zal ook nooit voortdurend en volledig benut worden daar zij slechts door professionals van de horecasector bezocht kan worden.

Ter zitting van 7 januari 2016 legt de raadsman van de tussenkomende partij nog het arrest neer van de Raad van State van 17 oktober 2013 (nr. 225.125) dat het beroep van de verzoekende partij tot vernietiging van de corresponderende milieuvergunning verwerpt bij gebrek aan belang.

2.

De verzoekende partij antwoordt dat de verwerende partij, die ook de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder dient na te gaan, het administratief beroep onvankelijk verklaarde. Woonachtig op amper 2 km van de nieuwe inrichting, meent zij wel degelijk hinder te zullen ondervinden, zoals geïllustreerd door de 124 parkeerplaatsen. Het [REDACTED] dat van verkeerslichten is voorzien, is volgens haar overigens nu al op geregelde tijdstippen en in het bijzonder tijdens het spitsuur problematisch omwille van de lange files richting [REDACTED] wat (volgens haar) enkel

maar zal verergeren en wat een negatieve invloed op haar woonkwaliteit heeft. De weigering van de MER-ontheffing voor eenzelfde vestiging te Brugge is volgens haar ook een duidelijk signaal.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO in principe dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

2.

Het loutere feit dat de verzoekende partij een administratief beroep heeft ingesteld bij de verwerende partij, dat ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard, volstaat niet om haar vereiste belang aan te tonen.

De verwerende partij die, net zoals in het geval van een jurisdictioneel beroep bij de Raad, in de bestreden beslissing bij de beoordeling van de ontvankelijkheid heeft onderzocht in hoeverre de beroeper zich op rechtstreekse of onrechtstreekse hinder van de vergunningsbeslissing kan beroepen, stelt enkel in het algemeen vast dat ook mobiliteitshinder een voldoende reden kan zijn om beroep in te stellen. Zij onderzoekt dit niet concreet, zodat de verwijzing van de verzoekende partij naar de bestreden beslissing zeker niet volstaat om thans haar rechtstreekse of onrechtstreekse hinder te verantwoorden.

3.

De verzoekende partij ent haar belang duidelijk op slechts één aspect, met name de toenemende verkeershinder die de grootschalige winkel met ruime parking zal veroorzaken.

Bij het verzoekschrift voegt de verzoekende partij enkel een luchtfoto waarop zij de met de bestreden beslissing vergunde inrichting situeert ten opzichte van haar 2 kilometer verder gelegen woonplaats langsheen [REDACTED]. Zij brengt geen foto's en/of cijfermateriaal bij ter illustratie van de nu reeds tijdens het spitsuur bestaande verkeershinder richting [REDACTED] noch een verkeersstudie die de vermeende toenemende verkeershinder voldoende aannemelijk maakt. Ze weerlegt evenmin de door de tussenkomende partij bijgebrachte mobiliteitsstudie, die de gegevens van de wegbeheerder aanreikt over het huidig druktebeeld en die ten aanzien van het toekomstig beeld – rekening houdend met de geplande activiteiten, de productie en attractie, de parkeerbehoefte en de herkomst en routekeuze – besluit dat er geen verkeersproblemen te verwachten zijn.

De ruime parking op zich toont geen persoonlijke hinder voor de verzoekende partij aan. Volgens de door de tussenkomende partij bijgebrachte mobiliteitsstudie vergen vergelijkbare sites overigens slechts 50 parkeerplaatsen voor klanten, zodat hier ruim aan de behoefte voldaan is en het parkeren niet op de openbare weg zal afgewenteld moeten worden.

Naar het oordeel van de Raad is de weigering van de MER-ontheffing voor een [REDACTED] te [REDACTED] niet relevant voor de situatie te [REDACTED], aangezien niet aannemelijk wordt gemaakt dat de aanvraag en de mogelijke impact ervan, onder meer wat betreft verkeershinder, vergelijkbaar is met de aanvraag die tot de bestreden beslissing heeft geleid.

Er valt trouwens ook niet in te zien wat het persoonlijk nadeel van de verzoekende partij bij de vermeende toenemende verkeershinder op het kruispunt [REDACTED] zal zijn. Zij vreest niet nadere gespecificeerde negatieve gevolgen voor haar woonkwaliteit. Volgens de luchtfoto woont ze dichterbij het kruispunt [REDACTED] dan bij het kruispunt [REDACTED]. Waarom de bezoekers van de betwiste inrichting de woonplaats van de verzoekende partij zouden voorbijrijden, is niet meteen duidelijk aangezien deze zich niet op de normale weg van en naar de vestiging bevindt, minstens toont de verzoekende partij dit niet aan.

Met het arrest van de Raad van State van 17 oktober 2013 (nr. 225.125) is geoordeeld dat het de verzoekende partij aan belang ontbreekt bij de nietigverklaring van de milieuvergunning omdat zij op ruime afstand van de inrichting woont, in een straat die ten andere niet rechtstreeks leidt naar het industrieterrein in kwestie, zodat de beweerde toename van de mobiliteitshinder zo verwaarloosbaar is dat deze door de betrokkene zelf onmogelijk kan worden ervaren als een ongemak dat zichtbaar verbonden is met de vergunde activiteiten. Deze beoordeling is evenzeer van toepassing op de verkeershinder waarop de verzoekende partij zich beroept in deze vordering.

De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij niet getuigt van het vereiste belang en het beroep om die reden dan ook onontvankelijk is.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275,00 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100,00 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 23 februari 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, zesde kamer, samengesteld uit:

Karin DE ROO,	voorzitter van de zesde kamer,
	met bijstand van
Sofie VAN NOTEN,	toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Sofie VAN NOTEN

Karin DE ROO